

ODLOČITEV ZA POLNO ŽIVLJENJE

►TANJA S. KOBE ►FOTO: ANDREJ KRIŽ

Joško Šimic je krkaš že 30 let. Je navdušen športnik, velik ljubitelj fotografije in neumoren popotnik. Njegovi sodelavci in znanci ga označijo za vedrega, nasmejanega in navdušenega. A njegova zgodba piše tudi drugačna poglavja. Joško Šimic je namreč kronični ledvični bolnik s stodontno telesno okvaro. Dolga leta zdravljenja, vsakodnevnih dializ in presadite ledvic so korenito posegli v njegovo življenje. Danes, 15 let po presaditvi ledvic, je v Krki kot delovni invalid zaposlen z polovični delovni čas. Vesel, da lahko opravlja svoje delo, in zadovoljen, da mu je življenje pustilo odprta vrata.

V KRKI STE ZAPOSLENI ŽE TRI DESETLETJA, V TEM ČASU STE KLJUB OMEJITVAM OPRAVLJALI RAZLIČNA DELA. S ČIM SE UKVARJATE DANES?

Na Oddelku intralogistike skladišč in opreme kot samostojni tehnik vzdrževanja skrbim za zagotavljanje brezhibnosti delovanja dvigal. Opravljam dnevne, tedenske in mesečne preglede dvigal in pri svojem delu sodelujem tudi z zunanjimi serviserji. Poleg tega vodim skladišče rezervnih delov in skrbim za ažurnost v skladiščnem modulu SAP. Vsekakor je moje delo zelo razgibano, polovični delovnik mi res hitro mine.

IMATE RADI SVOJE DELO?

Zelo, v veselje mi je. Mislim, da sem lahko srečen, da imam v službi toliko podpore in razumevanja sodelavcev in Krke nasploh. Moram reči, da nam podjetje res

nudi dobro socialno in finančno varnost, zato je življenje tudi po tej plati boljše.

S KRKO STE POVEZANI ŽE TAKO REKOČ OD OTROŠTVA. KAKO SE JE VAŠA ŽIVLJENJSKA POT PREPLETLA S PODJETJEM?

Oba starša sta bila zaposlena v Krki. Oče je delal v tadanjem tabletnem oddelku, mama pa na področju kakovosti kot kontrolor vhodne embalaže. Tako sem bil s Krko v stiku že kot otrok. Pozneje sem se kot študent zaposlil v nekdanjem Tehnoservisu. Ob delu sem se izobraževal in dokončal dve tehnični šoli, in sicer za tehnika-elektronika in energetika. Sprva sem opravljal vzdrževalna dela na visokoregalnih dvigalih in viličarjih, danes pa so moja glavna skrb osebna in tovorna dvigala.

PO PODATKIH KADROVSKEGA SEKTORJA VAS JE BILO KONEC LETA 2015 V KRKI ZAPOSLENIH 217 INVALIDOV. KAKO SE DELOVNI INVALIDI POVEZUJETE ZNOTRAJ PODJETJA?

Naši stiki so bolj ali manj omejeni na letna srečanja. Skupaj se odpravimo na strokovno ekskurzijo oziroma izlet. Socialna delavka nas spodbuja, da predlagamo zelene lokacije. Običajno obiščemo določeno podjetje, si ga ogledamo in izmenjamo izkušnje, mnenja s tamkajšnjimi delovnimi invalidi. Dan izkoristimo še za ogled lokalnih znamenitosti in okolice obiskanega podjetja. Lani smo se odpravili v kočevsko-ribniški konec. Obiskali smo tamkajšnje podjetje, si med drugim ogledali Škrabčevo domačijo, grad Snežnik in Cerkniško jezero. Moram pa reči, da izlet meni, pa mislim, da tudi ostalim udeležencem, veliko pomeni. Dobro se razumemo, veliko se pogovarjamo in izmenjujemo svoje mnenja. Pogovori se skoraj vedno zaključijo z mislijo, da smo lahko srečni, ker delamo v Krki.

STE TUDI NAVDUŠEN ŠPORTNIK, POSKUSILI STE SE ŽE V RAZLIČNIH DISCIPLINAH, ZDAJ SVOJE ZNANJE IN NAVDUŠENJE PRENAŠATE NA MLAJŠE GENERACIJE.

Športu je posvečen velik del mojega življenja. Kot otrok sem igral nogomet in kot najstnik tekmoval za rokometni klub iz Novega mesta. Zaradi bolezni sem se moral odpovedati vsem kontaktnim športom. K sreči sem se prek Trim kluba Krka srečal z namiznim tenisom. Tekmovalca v namiznoteniškem klubu Krka sta bila tudi moja otroka. Leta 2010 sem opravil usposabljanje za inštruktorja namiznega tenisa in leto pozneje še za trenerja namiznega tenisa. Zdaj kot trener poučujem otroke v Namiznoteniškem klubu Krka in vodim rekreacijo namiznega tenisa v sklopu Trim kluba Krka. Že vrsto let na delavskih športnih igrah igram za Krkino ekipo.

NAJVEČJE USPEHE V EVROPSKEM IN SVETOVNEM MERILU PA STE NANIZALI V BOVLINGU. KOLIKO ODLIČIJ STE ŽE OSVOJILI?

V tej disciplini nastopam za državno reprezentanco transplantiranih bolnikov, s katero sem sodeloval na sedmih evropskih in petih svetovnih prvenstvih transplantiranih. Osvojil sem 17 medalj, 12 na evropskih in 5 na svetovnih prvenstvih. Devet medalj sem si priboril v bowlingu, pet pa v namiznem tenisu. Največji uspeh sem dosegel na igrah na Irskem, ko sem postal evropski prvak v bowlingu posamezno, dve bronasti medalji

v isti kategoriji pa sem osvojil tudi na svetovnih prvenstvih v Kanadi in Južnoafriški republiki.

KAJ VAM POMENI ŠPORT?

Šport je zame način življenja. Morda se sliši neobičajno, a večkrat se vprašam, ali bi obiskal države, kot so Avstralija, Tajska, Kanada, ZDA, Južnoafriška republika, Švedska, Irska, če ne bi zbolel. Zaradi športa sem vse te dežele videl in obenem spoznal toliko prijateljev, ki jih zdaj srečujem na igrah po vsem svetu.

STE TEŽKO SPREJELI SVOJO BOLEZEN?

Priznam, težko se je bilo sprijazniti z boleznijo in omejitvami, ki mi jih je postavila. Toda ko sem se soočil z dejstvi in sprejel življenje takšno, kot je, se je moja krivulja obrnila navzgor. Odločil sem se za polno, z dejavnostmi prežeto življenje ter ga s pomočjo domačih in športa obrnil sebi v prid. Letos teče 15. leto življenja s presajeno ledvico neznanega belgijskega darovalca. Ob predpisani osemtni terapiji, vzdrževanju psiho-fizične kondicije in pravilnem načinu prehrane se trudim čim bolj izkoristiti življenje, ki je pred mano.

JE TUDI FOTOGRAFIRANJE DEL TE ODLOČITVE ZA POLNO ŽIVLJENJE?

Vsekakor, fotografiranje je moja velika strast. Svoji prosti čas najraje preživim s fotoaparatom v roki, še posebej me privlači krajinska fotografija. Motivov je v mojem lepem domačem kraju in na potovanjih po tujih deželah več kot dovolj. Kot navdušen fotograf z veseljem sodelujem na Krkinih fotografskih natečajih. Lani so sodelavci mojo fotografijo iz Madeire izbrali za fotografijo meseca marca. Še posebej pa sem vesel dejstva, da je strokovna komisija mojo fotografijo uvrstila v koledar skupine za leto 2016. Posnetek, ki je nastal na Portugalskem, krasi mesec julij.

KOT ENERGIČNA IN POZITIVNO NARAVNANA OSEBA IMATE GOTOVO IZDELANE NAČRTE ZA PRIHODNOST. BOSTE ŠE TEKMOVALI IN FOTOGRAFIRALI?

Vsekakor, dokler bom lahko. Za letos načrtujem udeležbo na 9. evropskem prvenstvu dializnih in transplantiranih bolnikov, ki bo potekalo v finskem mestu Vantaa. Tudi s fotografijo imam načrte – upam, da bodo sodelavci na koledarju videli še kakšno mojo fotografijo. Predvsem pa si želim zdravja in harmoničnih odnosov tako v družini kot tudi v službi.

PRIZNAM, TEŽKO SE JE BILO SPRIJAZNITI Z BOLEZNIJO IN OMEJITVAMI, KI MI JIH JE POSTAVILA. TODA KO SEM SE SOOČIL Z DEJSTVI IN SPREJEL ŽIVLJENJE TAKŠNO, KOT JE, SE JE MOJA KRIVULJA OBRNILA NAVZGOR.

DELOVNI INVALIDI V KRKI

V družbi Krka, d. d., Novo mesto je bilo konec lanskega leta zaposlenih 217 delovnih invalidov oziroma 5 % vseh zaposlenih. Malo manj kot polovica delovnih invalidov opravlja delo skrajšani delovni čas, ostali delajo polni delovni čas z različnimi omejitvami. Pri iskanju ustreznega dela po nastanku invalidnosti je pomembno sodelovanje delovne sredine in ostalih strokovnih služb. »Vedno se trudimo najti najboljšo rešitev za sodelavca znotraj ožje ali širše delovne sredine. Največ delovnih invalidov, skoraj 80 %, je zaposlenih v proizvodnih sektorjih,« pove svetovalka za socialno delo v Kadrovski službi Alenka Vidmar. Kot še doda, poleg vodenja postopkov ocen delovne zmožnosti, iskanja ustreznega dela in spremljanja dela delovnih invalidov Kadrovska